

ŠKOLNÍ REVUE

PROJEKT ŠOA
DRAVCI A JINÁ
ZVÍŘÁTKA
DO BOJE ZA
CÍSAŘE
KŘÍŽOVKY A
VTIPY
FOTOKOMIKS

XIV. ročník, č. 3

15. června 2019

ŠKOLNÍ REVUE

Bylo nebylo

Školní revue postoupila do celostátního kola soutěže školních časopisů	1
Preventivní program na téma drogy	2
Výchovný koncert	2
Ekoden pro šestáky	3
Přestupky a trestné činy	3
Výukový program na téma šikana	4
Dravci a jiná zvířátka	5
Zápis do prvních tříd	5
Osmáci v Praze	7
Výstava velikonočních kraslic	8
Do boje za císaře	9
Setkání tanečních country souborů	11
Sedmáci ve hvězdárně	11
Projektový den Šoa	12
Exkurze do Osvětimi	13
Výukový program v automobilní škole	15
Exkurze do Retexu	16
Sportovní okénko	17

Rozhovory a ankety

Rozhovor s kurátorkou M. Mrňovou	19
Rozhovor s paní učitelkou Sázavskou	21
Prý co Čech, to muzikant	23

Tahák do dějáku

Jan Jesenius	25
--------------------	----

Fotokomiks

Johny	26
-------------	----

Literární koutek

Můj Miša	28
Básničky ze 3.B	28
O Červené karkulce	29
Hedon (3. díl)	30

Výtvarný koutek

Strom, strom, strom,... les?	32
Karlštejn našima očima	33
Polární záře	34

Zábava

Křížovky	35
Pár vtipů na závěr	36

Ahoj, jsem redakční skřítek Střelík a vítám Vás na stránkách Školní revue. Hezké čtení přeji.

Vydává: ZŠ a MŠ Střelice, Komenského 2,
664 41 Střelice

www: zsms.streliceubrna.cz/skolni-casopis

e-mail: skolnirevue@centrum.cz

Časopis vychází 4x ročně v 17 – 20
výtiscích a je distribuován zdarma.

Redakční rada

Šéfredaktorka: Mgr. Vlasta Sokolová

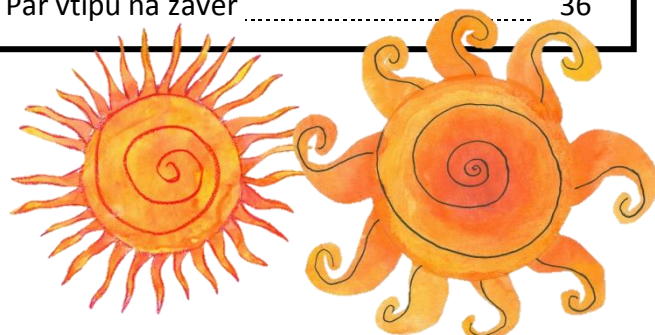
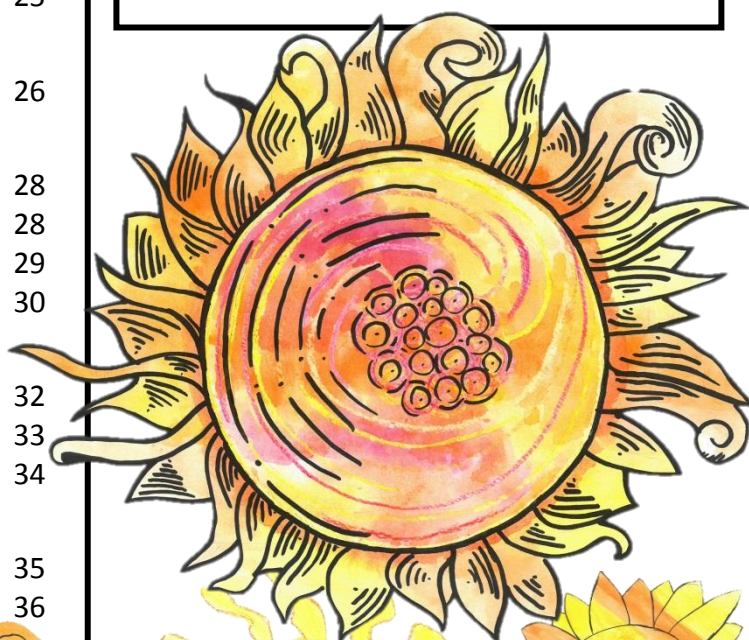
Redaktoři:

M.Král, 6.A, L.Bogdány, 6.A, F.Doležal, 6.A,
T.Sosík, 6.A, O.Kutlvašr, 6.A, V.Pelikán, 6.A,
V.Krupík, 6.B, J.Novotný, 6.B, J.Krištof, 6.B,
T.Pazourek, 6.B, M.Barták, 7.B,
J.Karafiát, 7.A, A.Rychnovská, 8.A,
N.Ulbrichová, 8.B, V.Novotný, 9.A,
V.Švestka, 9.A, E.Brtníková, 9.A,
V.Švestková, 9.A, S.Urbánková, 9.A,
D.Krajíček, 9.B, E.Sázavská, 9.B

Konzultant: Mgr. Blanka Dalecká

Chyby a překlepy: skřítek Střelík

Foto na obálce: Aleš Kadlec

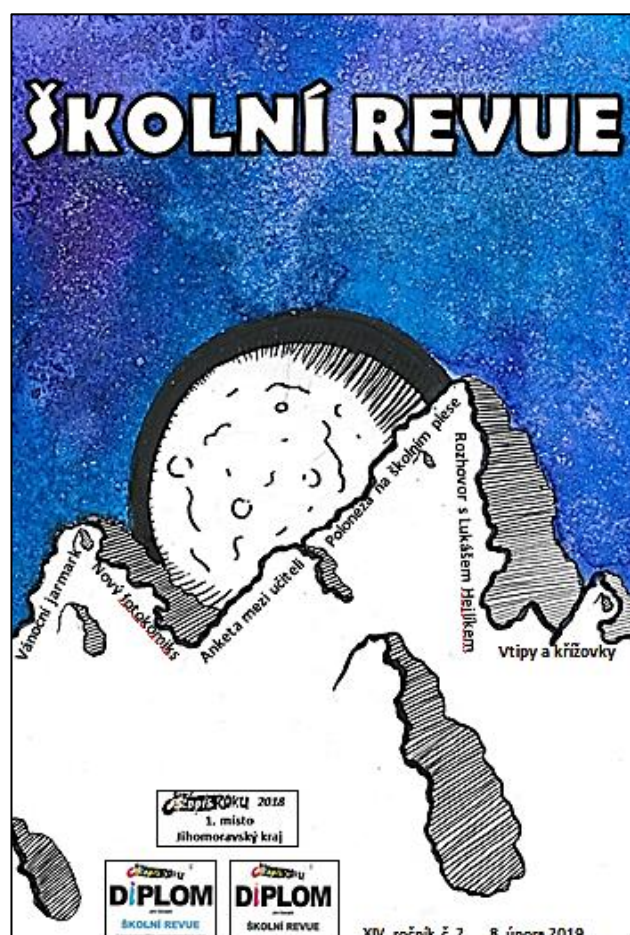
ŠKOLNÍ REVUE POSTOUPILA DO CELOSTÁTNÍHO KOLA SOUTĚŽE ŠKOLNÍ ČASOPIS ROKU

Po výborném umístění v celostátní kole soutěže Školní časopis roku 2018 (2. místo za obsah a 4. místo v celkovém pořadí) se Školní revue opět probjovala do celostátního finále pro rok 2019.

To se bude konat 22. listopadu 2019 a vyhlášení výsledků si určitě nenecháme ujít a budeme doufat, že se přihlášená čísla Školní revue budou odborné porotě líbit a podaří se nám k loňskému úspěchu alespoň přiblížit.

Hodně bude záležet na tom, jak kvalitní se náš časopis bude zdát v porovnání s dalšími časopisy z celé České republiky.

Vlasta Sokolová

PREVENTIVNÍ PROGRAM NA TÉMA DROGY

Dne 21. února 2019 měla 7.B přednášku o drogách. Cílem této přednášky bylo dozvědět se něco nového o drogové problematice.

Jakmile zazvonilo, rozdělili jsme se na tři skupinky, které se postupně střídaly na 3 stanovištích. Na prvním stanovišti jsme se dověděli, kam se má závislý člověk obrátit, když s tím chce buď úplně přestat, nebo alespoň brát drogy bezpečněji – vyměňovat si jehly, píchat si doporučené dávky. Může využít K-centra, street work a jiné organizace.

Na druhém stanovišti jsme se poučili, co všechno jsou drogy, i pouhý cukr se dá považovat za drogu. Mezi ty nebezpečné drogy patří například marihuana, heroin, pervitin, LSD ...

Na třetím, tj. na posledním stanovišti, jsme měli kvíz, kde jsme každý dostali papírek s otázkou typu: Co jsou to K-centra, Co je to marihuana, ...

Matouš Barták, 7.B

V úterý 5. března 2019 k nám přišli pracovníci Městského úřadu Šlapanice s preventivním programem zaměřeným proti užívání drog.

Nejdřív jsme se rozdělili do tří náhodně vylosovaných skupin. Každá šla k jedné z lavic. U jedné jsme rozlišovali typy drog. U druhé jsme řešili, jak drogově závislým pomoci. A u třetího jsme odpovídali na otázky. Všude jsme strávili asi deset minut.

Bylo to zajímavé a lepší než sedět v lavicích. Ale vše musí někdy skončit, a tak ani tato akce nebyla výjimkou, a když hodiny ukázaly 10:40, byl konec hodiny i tohoto programu. Dozvěděli jsme se věci, které jsme předtím neznali a určitě nám budou užitečné.

Jan Karafiát, 7.A, obr.: klipart

VÝCHOVNÝ KONCERT

Dne 22. února 2019 se konal výchovný koncert manželů Kocourkových, kteří nás navštívili s jiným programem už dříve. Seznamovali nás s hudebními nástroji, které používali Indiáni. Ukázali nám ty, na které se hrálo pro pobavení, i ty, které sloužily k přivolání různých zvířat nebo deště. Nakonec jsme se všichni vrátili do našich končin a zaspívali si píseň „Beskyde, Beskyde, ...“.

Lukáš Bogdány, 6.A

EKO DEN PRO ŠEŠŤÁKY

Dne 25. února 2019 se konal Eko den pro žáky šestého ročníku. Byl o tom, co kam vyhazovat a také o recyklaci odpadů. Začal poněkud nezvykle – přemístili jsme se do třídy 3. A, kde jsme čekali, až zazvoní a program se spustí.

Na začátku nám paní rozdala kartičky, na kterých byly napsány názvy věcí, které se dají recyklovat a my jsme je museli správně vhodit

do malých kontejnerů na plast, papír atd. Potom zkontrolovala, zda máme kartičky ve správných kontejnerech. Samozřejmě – nějaké ty chyby tam byly. Vysvětlila nám, co jsme dali špatně a kam se to mělo vhodit.

Potom následovala další část programu – prezentace. A nakonec jsme si mohli prohlédnout různé věci vyrobené z recyklovaného plastu.

Tomáš Pazourek a Vojtěch Krupík, 6.A

MALÝ KVÍZ

Kam byste zařadili tyto odpadky?

Kniha	Halogenová žárovka
Linoleum	Karton od mléka
PET lahev	Mastný ubrousek
Starý telefon	Skořápky od vajíčka
Porcelánový talíř	Obálka s plastovým okénkem

Schválně – jak byste se rozhodli vy: Co kam patří?

Směsný odpad

Papír

Plast

Bioodpad

Nápojové kartony

Elektroodpad

Obr.: odpadrecyklace.cz

PŘESTUPKY A TRESTNÉ ČINY

Ve čtvrtek 28. února 2019 se naše dvě osmé třídy sešly na výukovém programu o přestupcích a trestných činech, který pro ně připravila skupina zaměstnanců OSPODu – Orgánu sociálně-právní ochrany dětí, který mimo jiné řeší i kriminalitu mládeže.

Naše redaktorka Nela Ulbrichová nelenila a s jednou z lektorek připravila rozhovor, najdete jej na 19. straně.

Foto: Aleš Kadlec

VÝUKOVÝ PROGRAM NA TÉMA ŠIKANÁ

Dne 28. února 2019 absolvovala 7.B výukový program na téma šikana. Trval jednu vyučovací hodinu. Jakmile zazvonilo, tak jsme se rozdělili na tři rotující skupiny.

Na prvním stanovišti jsme se seznámili s pojmem šikana – co to vlastně je a co se při ní děje, a že existuje například Linka bezpečí, kam jde kvůli šikaně zavolat (její telefonní číslo najdete na první straně žákovské knížky, ale nesmí se na ně volat zbytečně).

Na druhém stanovišti jsme se seznámili s tím, jak se proti šikaně můžeme bránit nebo jak někomu pomoci.

Na třetím stanovišti jsme dostali každý otázku týkající se našeho tématu a měli jsme na ni odpovědět.

Stejným programem o něco později prošla i 7.A. Myslím, že podobné programy jsou užitečné – zábavnou formou se dá dost naučit.

Matouš Barták, 7.B, obr.: frekvence1.cz

DRAVCI A JINÁ ZVÍŘÁTKA

V úterý 2. dubna 2019 se kolem 11. hodiny druhý stupeň vyhrnul ven před školu, kde byla připravena přehlídka zajímavých zvířátek. První přišlo na řadu představení organizace, která se stará o handicapovaná zvířata.

Poté nám její členové ukazovali zvířata a dávali nám otázky s nimi spojené. Zajímavý byl především kohout zvaný Rambo, jelikož to byl největší kohout, kterého kdokoli z nás zatím spatřil. Úkol pohladit si rozvážně pochoduujícího Ramba byl docela náročný. Zajímavý byl také obrovský Koťous, čuník, který umí zpívat.

Každé zvíře jsme si mohli pohladit a zblízka prohlédnout. Bylo legrační, že pár lidí se nechalo vylekat umělým hadem. Další a větší hlazení proběhlo na konci, kdy z nás musela být zvířata opravdu nadšená (chudáčci malí).

Než jsme byli přinuceni vrátit se do tříd, zdržovali jsme, jak jsme mohli, abychom zameškali co nejvíce času z odpoledního vyučování. Někteří si s sebou do školy přinesli žluťoučká kuřátka.

Veronika Švestková a Vojtěch Švestka, 9.A, foto: Aleš Kadlec

ZÁPIS DO PRVNÍCH TŘÍD

Letošní téma pro prvňáčky byly pohádky. A tak už po šesté hodině se ve škole začali objevovat piráti, Sněhurky, Manky a různé další obludky. Zápis sice začínal až v 14:00, ale první zájemci o zápis tady byli už o půl hodiny dřív.

Děti se nahlásily a spolu s rodiči pokračovaly dále na různá stanoviště, kde jsme zkoušeli jejich vědomosti a dovednosti.

Bylo připraveno celkem šest stanovišť – vymalovávání postaviček, vystřihovánky, házení míčků na cíl, desková hra Hop do kloboučku, rozřazování postaviček a poznávání pohádkových bytostí. Pak šli rodiče vyřídit formality s paní ředitelkou.

Postupně jsme zjišťovali, že se dostavilo mnohem více chlapečků než holčiček. Skoro každé dítě mělo z tohoto dne i vlastní fotku, protože kolem pobíhal pan učitel Kadlec a ten všechno fotil.

Děti bylo opravdu hodně, a proto jsme neskončili v 18 hodin, jak bylo plánováno, ale až ve 20 hodin.

Doufáme, že se to dětem líbilo, a těšíme se, jak se se s nimi setkáme v červnu, tentokrát v pozici jejich patronů.

Anna Rychnovská, 8.A

Foto: Aleš Kadlec

OSMÁCI V PRAZE

BYLO NEBYLO

Ve čtvrtek 11. dubna 2019 jsme se brzy ráno sešli na střelickém nádraží a odjeli jsme vlaky přes Brno do Prahy.

Po Praze jsme se dopravovali tramvají nebo metrem. Po příjezdu jsme šli do Národního muzea, které je po dlouhé rekonstrukci opět otevřeno. Prohlídka byla zajímavá, mohli jsme si prohlédnout nejen exponáty související s oslavou stoletého výročí vzniku Československa, ale i 200 kousků vystavených na počest založení muzea (muzeum slaví 200 let své existence).

Dále jsme navštívili Národní technické muzeum, ve kterém jsme si taktéž prohlédli všechny exponáty.

Poté jsme jeli na prohlídku Národního divadla. Poseděli jsme si v hledišti (nad hlavami nám visel dvě tuny těžký lustr), viděli jsme základní kameny a vystoupali jsme na střechu, nad kterou se tyčily trigy, a pod sebou jsme měli krásný výhled na Prahu.

Po prohlídkách muzeí a divadla jsme se přesunuli na velikonočně vyzdobené Staroměstské náměstí, kde následoval toužebně očekávaný rozchod – skoro na dvě hodiny jsme se rozprchli nakupovat suvenýry. Po něm jsme metrem jeli na autobusové nádraží Florenc, odtud jsme vyrazili autobusem do Brna, z Brna vlakem pozdě do Střelic. Celá akce se velmi vydařila, každý si na ní našel něco svého.

Nela Ulbrichová, 8.B, foto: Aleš Kadlec

VÝSTAVA VELIKONOČNÍCH KRASLIC

Kraslice patří k nejvýraznějším symbolům velikonočních svátků. Zároveň jsou projevem lidového umění a každá oblast naší země má své způsoby zdobení a oblíbené motivy. Paní Ing. Ivana Berkovcová ze Střelice sbírá kraslice už léta a před velikonočními svátky svou sbírku předvedla v pondělí 15. dubna 2019 našim žákům v malé tělocvičně.

Eva Sázkavská (kráceno)

DO BOJE ZA CÍSAŘE

BYLO NEBYLO

V pondělí 15. dubna 2019, když se naši deváťáci potýkali s přijímacími testy, se uskutečnila na Mohyle míru u Slavkova dějepisná soutěž „Do boje za císaře“. Naše barvy se vypravilo hájit 15 žáků osmých tříd, kteří vytvořili tři pětičlenné týmy.

Ráno jsme se sešli na dolním nádraží ve Střelicích a odtamtud odjeli do Brna. V Brně jsme měli čas, a tak nám pan učitel dal půlhodinový rozchod. Pak už jsme jen čekali na autobus č. 48, který nás dovezl do Práce, odkud jsme to měli asi 1,5 km k Mohyle míru.

Na „seřadišti“ jsme se zapsali a dostali startovní časy. Náš první tým, Petfetičí, startoval v 11:00, druhý tým, - Střeličačky, pak v 11:10 a třetí tým, Rohlíčči, v 11:20.

Čekalo nás šest stanovišť. Na prvním jsme si vyzkoušeli napsat pár slov gotickým písmem. Pak jsme přešli na druhé stanoviště, kde jsme běželi na čas ve výstroji vojáka. Na třetím stanovišti nás čekala spousta zajímavostí a zkouška, jestli zvládneme

Na čtvrtém stanovišti jsme házeli plastové míčky do kelímků, abychom si představili, jak byly tehdejší pušky nepřesné. U dalšího stanoviště nás čekal šerm, který se obzvláště holkám (Střeličačkám) povedl. A u posledního stanoviště jsme se ocitli v historické vojenské nemocnici. Ošetřovali jsme vojáka a nakonec přišli na pět základních věcí, které doktor potřeboval pro amputaci.

Ještě zbývalo vyluštit tajenku, odevzdat svoje soutěžní karty a čekat na výsledky, které jsme se měli dozvědět během následujícího týdne. Nakonec se nám ještě podařilo stihnout dřívější autobus, a tak jsme byli doma dříve, než bylo v plánu, což nás všechny potěšilo.

Výsledky nás potěšily, Střeličačky obsadily pěkné 3. místo mezi 26 týmy.

Anna Rychnovská, 8.A

Foto: Aleš Kadlec

SETKÁNÍ TANEČNÍCH COUNTRY SOUBORŮ

Už podruhé se u nás ve škole konalo celostátní setkání dětských tanečních country souborů, letos od 12. do 14. dubna 2019. Přijelo pět tanečních souborů a všechny se včetně toho našeho střelického ubytovaly ve školní budově. Po ubytování proběhlo slavnostní zahájení, na kterém nechyběla ani paní ředitelka Fialová.

Poté se mohlo jít tancovat. Mohli jsme si vybrat až ze čtyř variant tanců, které vedli čtyři callerové (učitelé) – Miroslav Procházka, Jitka Bonušová, David „Medvěd“ Dvořák a Silvia „Sliffka“ Schmidtová. Každý si mohl dělat, co ho baví. Potom byla na pořadu dne večeře.

Po ní se šlo opět tancovat. V 10 hodin jsme už byli všichni unavení, a tak následoval odpočinek a spánek.

Ráno jsme vstávali brzy, aby se stihla snídaně a aby byli všichni připraveni v 8:15 na parketu.

Tancovalo se do 13 hodin, poté jsme šli na oběd. Odpočívali jsme do 15 hodin, kdy začala v sokolovně soutěž, kde každý soubor mohl předvést svá vystoupení v několika kategoriích. Střelice se zúčastnily kategorie Line Dance a s vystoupením „Brácho, prosím“ uspěly a obdržely pohár za 2. místo.

Po soutěži se ještě dál tancovalo až do 10 hodin večer s Mírou. V neděli ráno jsme vstávali ještě dříve než v sobotu, protože tancovat se začalo už v 7:30., ale tentokrát jen do 10 hodin dopoledne. Potom se už všichni začali rozjíždět domů.

Jan Karafiát, 7.A

SEDMÁCI VE HVĚZDÁRNĚ

Dne 23. dubna 2019 jsme se my, obojí sedmáci, vydali na výlet do brněnského planetária. V sedm hodin ráno jsme se sešli na dolním nádraží ve Střelcích a vlakem jedoucím v 7:14 jsme jeli do Brna. U nádraží jsme nasedli na tramvaj, pak přesedli na autobus a vystoupili na zastávce pod hvězdárnou. Potom jsme vyšlápli kopec ke hvězdárně.

U vchodu jsme si odložili bundy a chvíli na to jsme už v hlavním promítacím sále koukali na projekci – promítli nám souhvězdí, záběry z blízka na Měsíc a na Saturnův prstenec. Ale tohle nebyl hlavní program naší exkurze, náš hlavní program měl název Nanokam, zaměřený na svět bakterií, živočichů, rostlin atd. Po jeho skončení jsme ještě na chvíli zašli do blízké botanické zahrady. Potom už jsme se vydali na cestu do Střelic.

Matouš Barták, 7.B

PROJEKTOVÝ DEN ŠOA V DEVÁTÉM ROČNÍKU

Týden před exkurzí do polské Osvětimi, 7. května 2019, jsme měli projektový den na téma holocaust.

V první hodině nám pan učitel Kadlec a paní učitelka Sokolová řekli v kmenových třídách nějaké ty informace k tématu. V druhé hodině jsme se podívali na dokumentární film.

Potom přišla pro některé z nás ta zábavnější část. Dostali jsme vytištěné vzpomínky lidí, kteří přežili holocaust, obrázky a velký papír, na který jsme měli osudy pamětníků ve skupinkách zpracovat. To nám zabralo dvě hodiny a po obědě jsme se podívali na hraný film Všichni moji blízcí.

Myslím si, že každý z nás se něco přiučil a určitě se nenudil.

Sabina Urbánková, 9.A

Foto: Aleš Kadlec

Holocaust = masové vyvražďování Židů nacisty za druhé světové války

Šoa – takto nazývají dobu holocaustu sami Židé, znamená to úplnou zkázu

EXKURZE DO OSVĚTIMI

Po projektu Šoa se 13. května 2019 vypravili žáci 9. ročníku na místo, které je s holocaustem snad nejvíce spojované, a to do polské Osvětimi – přesněji řečeno „k“ polské Osvětimi.

Poláci se totiž velice (a právem) brání tomu, aby tak byl nazýván koncentrační a vyhlazovací tábor, který zde za druhé světové války zřídili nacisté, a trvají na historickém německém názvu Auschwitz.

Samotná Osvětim byla a je klidné polské městečko.

Tábor se skládal z několika částí a dnes je veřejnosti zpřístupněn tábor Auschwitz I, starší část vybudovaná na místě původních polských kasáren, a Auschwitz II Birkenau, plánovaně postavená továrna na smrt.

Exkurze do míst, kde se odehrávala zvěrstva, na která my, lidé, určitě můžeme být pyšní, jsou součástí výuky dějepisu na naší škole už několik let a žákům se vrývají hluboko do paměti. Přečtěte si jejich reakce.

Vlasta Sokolová

Když jsme měli do koncentračního tábora Auschwitz jet, říkala jsem si, že to nebude tak hrozné. Bylo mi jasné, že tu lidé prožili něco strašného, ale že by to bylo až takové... to jsem nečekala. Mělo to na mě obrovský dopad. Vzpomínka, že si doma stěžuji, že mám malou postel, a v Osvětimi se na takové posteli mačkalo minimálně 7 lidí...

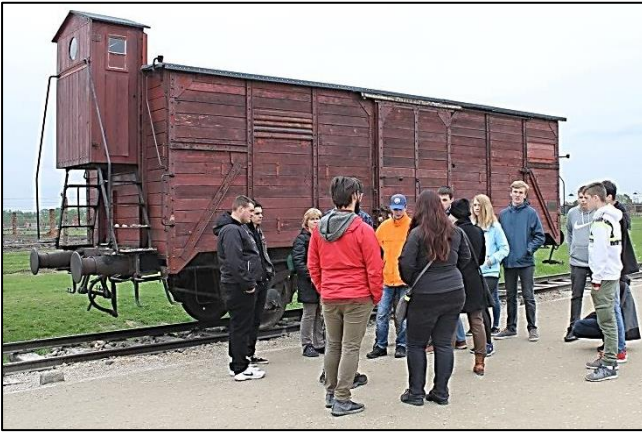
Viděli jsme boty, šaty, vlasy zavražděných lidí... Nepochopím, jak toho mohl být někdo schopen. Všichni jsme jen lidé... Řekla bych, že mi tato exkurze rozšířila pohled na to, co se tehdy dělo... Každý by měl podle mě Auschwitz navštívit, protože je to silnější než jen číst knížky nebo vidět filmy. Je to opravdové...

Sára Mlčochová, 9.B

Atmosféra na některých místech byla tak divná... Nedokážu si představit, jak se do jedné budovy mohlo vejít tolik lidí... Rozhodně je dobře, že je to veřejnosti otevřeno. Je důležité vědět, co lidé, které postihl holocaust, zažívali. Byl to zázrak, že to někteří dokázali vůbec přežít. Na holocaust se nesmí zapomínat, aby se podobné chyby neopakovaly.

David Hart, 9.A

BYLO NEBYLO

Viděli jsme místa, kde umíraly masy lidí. Podmínky, v jakých tam lidé přebývali, byly otřesné, rozhodně bych to nechtěl zažít. S tím vším kontrastovala dnešní svěží zelená tráva s kvetoucími bylinami, která vyvolávala příjemný pocit, což se k tomuto místu příliš nehodilo.

Jaroslav Kalina, 9.A

Když jsme stáli před koncentračním táborem Auschwitz I, měla jsem zvláštní pocit. Ocitli jsme se na místě, kde umírali lidé, kde trpěli hladem a často přišli o celou rodinu. Museli třeba i sami zabít členy své rodiny. Je to téměř nepředstavitelné, co se tam dělo, zůstaly po nich haldy bot, hrnků a jiného nádobí, tuny vlasů ...

Druhá část tábora, Auschwitz II, byla snad ještě horší. Vidět ty baráky, kde spali, vidět vyrytá jména ve zdech ... Měla jsem pocit, že tam ty lidi vidím, jsou smutní a dívají se na mě. Děsivá představa, že tam, kde na chvíli stojíme, museli oni žít...

Eliška Sázavská, 9.B

Přestože dějepis přímo nenávidím a vůbec mě nebaví, tak mi exkurze přišla hodně zajímavá a jsem moc ráda, že jsem mohla jet. Když nám popisovali podmínky, v jakých tam lidé žili, tak jsem si to snažila i představit. Musím říct, že mě to děsilo a cítila jsem se hodně nepříjemně. Vůbec si neumím představit, že bych tam žila jediný den. Nejsmutnější mi přišlo to, že někteří lidé viděli své blízké, známé a ty, které milovali, umřít.

Monika Bednářová, 9.A

Představa toho, že bych měla žít v takových podmínkách, je strašná. Spát na zemi, kde jsou potkani a zima, jídlo nedostat a ani na záchod nejít. To, jak byla vyryta na zdech různá jména nebo napsáno „help“, stejně tak ty kupy bot a vlasů, to na mě nepůsobilo vůbec dobře. Ale jsem ráda, že jsme měli možnost tam jet, protože si myslím, že by to místo měl vidět každý.

Petra Hroudná, 9.B

Při pohledu na ostnaté dráty, věznice, ty rádo by postele nebo fotografie vyhublých a zbídačených žen, mužů i dětí jsem si uvědomila, jak tam lidé museli obrovsky trpět a jakou hrůzu měli z esesáků. Na každém místě, ať to bylo opravdu kdekoliv v Auschwitzu I nebo Auschwitzu II Birkenau, jsem cítila veliký smutek. Nejhorší byla plynová komora a krematorium, na ten mrazivý pocit v těle nezapomenu.

Co mě hodně šokovalo, byla čísla, která všichni dostávali místo jmen, jako by ani lidé nebyli. Pro mě jsou všichni ti, co přežili to utrpení, každodenní hlad, žízeň, únavu opravdu silní a stateční lidé. Rozhodně jsem si z Osvětimi odnesla přesvědčení, že se máme opravdu dobře.

Třebenská Kateřina, 9.A

VÝUKOVÝ PROGRAM V AUTOMOBILNÍ ŠKOLE

V úterý 14. května 2019 jsme se my, žáci 8.A i 8.B, vypravili do Integrované střední školy automobilní v Brně, kde měli pro nás připraven bohatý program. Nejprve jsme si prohlédli třídy a různé další místnosti (v několika z nich se psaly maturity), následovala prezentace o škole, poté jsme dostali „pásky“ s plastovými destičkami různých barev (modrá, zelená, červená), podle kterých jsme byli rozděleni do týmů.

BYLO NEBYLO

Naše týmy se střídaly na třech stanovištích, kde se plnily různé úkoly. Můj modrý tým šel jako první do místnosti nazývané „cukrárna“.

Zde se plnily úkoly, za které jsme dostávaly body, například jsme zkoušeli barvocit nebo jsme mohli vyzkoušet virtuální realitu.

Nechali jsme si udělat tetování a přesunuli se do další třídy, kde jsme si všichni vyrobili vlastní baterku. Pak jsme se najedli (skvělá pizza a zdravé ovoce) a následovala jízda auty.

Měli jsme možnost se projet v elektromobilu a řídit auto (skutečné, i na trenažéru). Celkově soutěž skupin vyhráli modří a myslím si, že se celý den vydařil a všem se moc líbil.

Nela Ulbrichová, 8.B

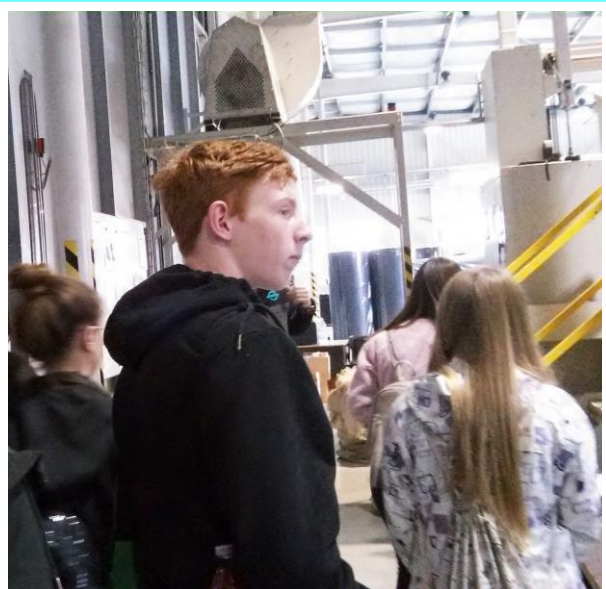
Foto: Aleš Kadlec

EXKURZE DO RETEXU

Naše exkurze do továrny na netkané textilie RETEXU začala 17. května ráno nasednutím do vlaku mířícího do Moravského Krumlova, kde se nachází jedna ze dvou továren RETEXU.

Když jsme prošli přes vrátnici, uvelebili jsme se v uvítací místnosti, kde se shodou okolností nacházela kantýna s bedýnkou obsahující jídlo a pití pro nás (ti, co tam z nějakého důvodu nebyli, umírali závistí, když slyšeli, co v ní bylo).

Poté jsme rozděleni na tři skupiny prošli areál podniku, kde nám ukázali, jak se vyrábí například potahy na auta (musíme uznat, že to bylo velice záživné, byli jsme pobaveni). Nejvíce zapáchala hala, ve které se vyráběly biopotahy. Velmi zajímavá byla výroba věcí z latexu, potahů pro Porshe i látek pod zelené střechy (střechy, na kterých něco roste). Prohlídka byla opět zakončena u vrátnice a mohli jsme spokojeně odjet domů.

Švestkovic familie neboli Veronika a Vojtěch Švestkovi z 9.A

SPORTOVNÍ OKÉNKO

ATLETICKÝ PĚTI AŽ ŠESTIBOJ

Atletický pětiboj se konal 19. března 2019 v Ivančicích. Střelickou sestavu v závodě družstev tvořili: Jolana Švarcová, Kamila Čundová, Lucie Čaganová, Karolína Borkovcová, Khitab Hassani, Jiří Novotný, Lukáš Nešpůrek a moje maličkost – Vítek Pelikán. Jen do souboje jednotlivců šli: Teodor Sosík, Michal Jahoda, David Holešovský, Jana Nosová, Simona Beránková, Nikola Mácová a Natálie Stopková.

Odjeli jsme z nádraží ve Střelcích, v Ivančicích jsme měli čas na nákupy,

ale potom jsme se přesunuli do haly a začali se připravovat. Na závodech byla dokonce přítomna úspěšná česká reprezentantka v trojskoku Šárka Kašpárková.

Po slavnostním zahájení se družstva a jednotlivci střídali na čtyřech stanovištích (trojskok, kliky, hod medicinbalem, švihadlo), po absolvování těchto disciplín byly známy předběžné výsledky.

Pak přišla na řadu rozhodující a zároveň poslední disciplína, a to dribling. Všechny výsledky se pak sečetly a nastala chvíle slavnostního vyhlášení a zakončení celé akce.

BYLO NEBYLO

Naše družstvo obsadilo druhé místo a postoupilo do krajského kola, dále v jednotlivcích ve svých věkových kategoriích zvítězili Jolana Švarcová a Michal Jahoda, druhé místo obsadila Lucie Čaganová a třetí Kamila Čundová, Michaela Krajinová a Jiří Novotný.

Krajský přebor, se konal v Brně v pondělí 27. května 2019 na stadioně VUT. Když jsme se převlékli a rozcvičili, tak nám při nástupu představili všechny sponzory a hlavní patronku závodu Šárku Kašpárkovou.

První disciplínou byly sedy-lehy, druhou hod míčkem, třetí skok do dálky, čtvrtou sprint na šedesát metrů, pátou shyby na šikmé lavičce a šestou driblink. Jako tým jsme skončili předposlední, ale Jolana Švarcová Michal Jahoda byl celkově osmý, přičemž jednu disciplínu vyhrál, a to dribling.

Vítek Pelikán, 6.A, foto: super.cz

GYMNASTICKÉ ZÁVODY

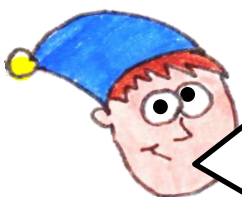
Naše škola již několik let slaví úspěchy na poli gymnastiky. Nemalou zásluhu na tom má paní učitelka Hájková a v poslední době i pan učitel Veselý. 19. března se v malé tělocvičně konal okresní přebor v gymnastice žáků sedmých tříd, ve kterém naše družstvo dívek v sestavě Bernadeta Kadaňková, Anna Sajvaldová, Natálie Drapelová, Aneta Soukalová a Kateřina Gregrová zvítězilo.

V soutěži jednotlivců obsadila Kateřina Gregrová 1. místo a další prvenství přidala ve cvičení na kladině. Aneta Soukalová byla ve stejné disciplíně třetí. Naši hoši ovládli stupně vítězů na plné čáře – Tadeáš Václavík zvítězil, Michael Dobiáš byl druhý a Eduard Valeš třetí. Možná to bylo tak i proto, že z jiných škol chlapci nedorazili. A tak je naše škola jedinečná v tom směru, že dokáže ke gymnastice přitáhnout i chlapce.

Vlasta Sokolová, foto: Aleš Kadlec

ROZHOVOR S KURÁTOROU MARKÉTOU MRŇOVOU

Naši školu letos několikrát navštívili pracovníci OSPODu, úřadu, který řeší problémy související s dětmi a mládeží. A nejen řeší, co se už stalo nebo se právě děje, ale snaží se problémům předcházet. Naši školu navštívili s preventivními programy na téma přestupků a trestných činů, šikany a drogové závislosti. Jednu z lektorek – kurátorku Bc. Markétu Mrňovou jsme trochu vyzpovídali.

Odkud pocházíte a na jakou základní školu jste chodila?

Pocházím z Velké Bíteše, což je menší město na okraji kraje Vysočina. Zde jsem také chodila na základní školu.

Jakou jste byla žákyní? Co Vás ve škole nejvíc bavilo?

Myslím, že jsem byla vzornou žákyní. Nepamatuji si, že bych dostala známku. Je ale pravdou, že jsem často byla ze strany učitelů okřikována za běhání po chodbách. Ve škole mě nejvíc bavil tělocvik a matematika. Ale i ostatní předměty mě bavily, protože jsem se učila něčemu novému. Nejvíce jsem bojovala s fyzikou.

Čím jste chtěla být?

Jako malá jsem chtěla být učitelkou. Poté ekonomkou. Taky jsem snila o tom, že budu úspěšnou sportovkyní.

Mohla byste prosím přesně říct, co je náplní Vaší práce kurátorky?

Náplní kurátora pro mládež je práce

s dětmi s výchovnými problémy, a to do jejich 18 let.

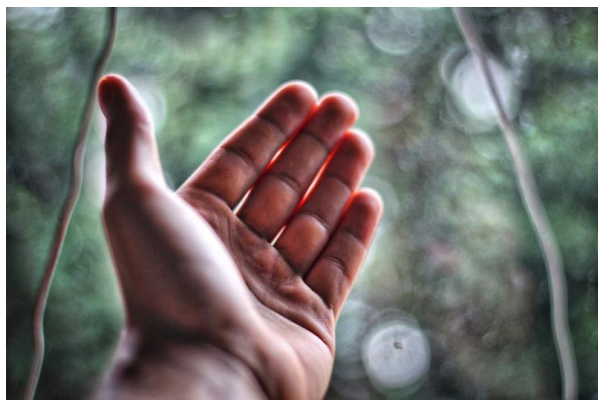
Mezi výchovné problémy lze zařadit například záškoláctví, trestnou činnost, užívání návykových látek, útěky z domu, nerespektování pravidel či autorit, šikana, kyberšikana.

Pracuje se s celou rodinou dítěte, kdy se společně stanovují cíle spolupráce. Klientům pomáháme, ale současně také kontrolujeme, jak se daří naplňovat stanovené cíle.

Často odkazujeme rodinu na další odborníky z oboru psychologie, etopedie* a psychiatrie.

Spolupracujeme také se středisky výchovné péče, základními i středními školami, policií, dětskými lékaři, soudy a výchovnými ústavy.

Klienti se do naší péče dostávají díky oznámení ze strany policie, škol a obecních úřadů. Také se na nás může obrátit samotné dítě či jeho rodiče.

Jsme také povinni prověřit i anonymní sdělení.

Kurátor pro mládež bývá účasten při soudním jednání, výslechu na policii, výchovné komisi na půdě školy. Respektive je přítomen téměř u každého setkání, který se dotýká jeho klienta.

Do náplně práce kurátora pro mládež spadá také administrativa, např. sepsání výchovné zprávy či návrhu k soudu, např. na nařízení ústavní výchovy.

Současně se také zaměřujeme na preventivní činnost.

Základním právním předpisem je pro nás Zákon č. 359/1999 Sb. o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.

Toto je ve zkratce náplň činnosti kurátora pro mládež. Podle mého názoru se jedná o pestrou a různorodou činnost.

Jaké vzdělání je k Vaší profesi potřeba?

Potřebné vzdělání pro mou profesi je uvedeno v Zákoně č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů. Když to zjednoduším, je nutné mít alespoň vyšší odborné vzdělání v oboru sociální práce či sociální pedagogika.

Jak jste se k této práci dostala?

V rámci svého studia na vyšší odborné škole jsem absolvovala praxe v různých organizacích. Práce kurátora pro mládež mě zaujala nejvíce. Po studiu jsem se tedy přihlásila do výběrového řízení na pozici kurátora pro mládež a byla jsem vybrána.

Jakými problémy se ponejvíce zabýváte?

V současné době nejvíce pracuji s klienty, kteří mají obtíže se školní docházkou. Také se zabývám klienty, kteří se dopustili trestné činnosti, např. krádeže, nebo kteří užívají návykové látky.

Zažila jste i nějakou úsměvnou situaci, o níž nám můžete povyprávět?

Je mi líto, ale zrovna se mi žádná úsměvná historka nevybavuje.

Řešíte častěji chlapce, nebo dívky?

V současné době mám více klientů chlapců. Poměr chlapců a dívek se však často mění.

Co byste vzkázala našim žákům?

Vzdělávejte se, respektujte své učitele a pravidelně chodte do školy.

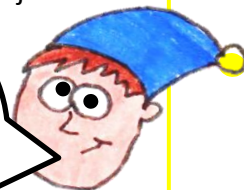
Také vám přeji hodně studijních úspěchů a těším se na případná další setkání a na vaši aktivitu při preventivních programech, které na vaší škole s kolegy realizujeme.

Děkujeme za rozhovor.

Nela Ulbrichová, 8.B

jiricizek.cz

*Etopedie se zabývá výchovou a vzděláváním dětí, mládeže a dospělých, kteří mají poruchu chování.

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU SÁZAVSKOU

Paní učitelka Sázavská je velice dobře známa všem žákům druhého stupně, neboť kromě několika dějepisců a pracovních činností učí v šestém až devátém ročníku výtvarnou výchovu. Také vede v osmém ročníku volitelný společenskovední seminář a pro zájemce ještě po vyučování kroužek „Tvořivých prací“. Mimo vyučování organizuje asi dvakrát ročně zajímavé zájezdy do Rakouska i jinam, kterých se účastní nejen žáci, ale i rodiče či zájemci z řad střelických občanů. Přečtěte si, co nám o sobě prozradila.

Jaká jste byla na základní škole? Učila jste se pilně, nebo jste, jak se říká, školou jen tak proplouvala?

Dá se říct, že jsem se učila pilně, ale na základní škole mě to moc nebavilo, to až na střední.

Které předměty Vás nejvíce bavily? A které naopak ne?

Bavil mě dějepis, český jazyk a vůbec všechny humanitní předměty. Jsou to předměty, které dají člověku přehled. V restauraci s přáteli si častěji popovídáte a vyměníte názory na dějiny než třeba na Pythagorovu větu, fyzikální veličiny nebo Mendělejevovu tabulku prvků. Tím zároveň odpovídám na druhou část otázky.

Byla jste na základní škole do někoho zamilovaná? Pokud ano, povězte nám něco o tom.

Bylo to na lyžařském kurzu v sedmé

třídě v Beskydech a celé to trvalo asi tři dny.

Jaké knížky jste v našem věku četla nejraději a od kterých autorů?

Měla jsem ráda foglarovky a občas se do nich podívám i dnes. Na magický svět Stínadel – svět s vlastními pravidly a na Rychlé šípy nedám dopustit. Jaroslav Foglar byl zakladatelem „Modrého života“, který je postaven na čestnosti, poctivosti, přátelství, smyslu pro povinnost, ve kterém jsou silnější připraveni pomoci slabším. To mně vyhovuje.

Proč jste se rozhodla zrovna pro učitelské povolání? Co vás ovlivnilo?

Po základní škole jsem chtěla jít na Střední veterinární školu v Kroměříži.

Rodiče ale byli proti a já to dodnes pociťuji jako křivdu. Na druhém místě mého žebříčku škol byla Střední pedagogická škola v Brně, tak jsem si dala přihlášku tam. Na této škole jsme měli skvělou učitelku dějepisu a ta mě ovlivnila natolik, že jsem pak šla studovat učitelství.

Jak jste se dostala na naši školu a jak dlouho tady už učíte?

Učím tady od roku 1997 a byla to náhoda. Prostě jsem se po mateřské dovolené šla zeptat do školy ve Střelicích, jestli by neměli volné místo, a vyšlo to.

Co Vás nejvíc bavilo ve výtvarné výchově na základní škole? Co jste nejraději malovala?

Bavilo mě kreslit podle vlastní fantazie, když bylo dáno co nejméně pravidel a povoleno co nejvíce volnosti.

Měla jste někdy umělecké plány?

Podle toho, co tím myslíte. Něco jiného jsou plány a něco jiného přání. Mým přáním by třeba bylo mít farmu, kde bych chovala lamy alpaky a z jejich vlny bych pletla nádherné svetry.

Malujete s žáky krásné obrázky. Kde berete další a další inspiraci?

Něco mě napadne, něco okoukám. Inspirace se dá najít v dějinách, na historických památkách nebo v přírodě. A pak je tady samozřejmě internet, tam najdete všechno.

Učíte dějepis, která doba se Vám učí nejlépe?

Nemůžu říct, že by se mně nějaká doba učila lépe a jiná hůře. Některá období jsou ale pro žáky těžší na pochopení souvislostí a mě baví vymýšlet způsoby, jak jim je vysvětlit co nejlépe.

Které období našich dějin máte Vy sama nejraději?

Mám ráda dobu Rudolfa II. a pak období první republiky.

Které historické události podle Vás nejvíce ovlivnily české a světové dějiny?

To je hodně těžká otázka a bylo by jich určitě více. Tak třeba konec poslední doby ledové?

Kdybyste se mohla vrátit v čase, s kým byste se chtěla setkat a proč?

Toho by bylo určitě také víc. Tak byl by to třeba král Šalamoun, malíř Leonardo da Vinci, politik Winston Churchill nebo Anne Frank a Petr Ginz.

Nejvíc bych se ale chtěla setkat s blanickými rytíři. Zeptala bych se jich,

jestli poslední situace kolem našich dvou vrcholných politiků již nevybízí k vyjetí.

Dozvěděli jsme se, že umíte italsky. Kdy a proč jste se začala italsky učit?

Začala jsem se učit už dávno, tak před dvaceti lety. Nejdříve jsem chodila do jazykovky, pak na soukromé hodiny. Teď už se učit nechodím, ale musím si jazyk udržovat, protože se snadno zapomíná.

A proč jsem se začala učit? Jezdím do Itálie často, tak jsem chtěla rozumět a domluvit se. Umět italsky je také dobrou vstupenkou na italský jih, kde se jinou řečí nedomluvíte a navíc italština je krásná zpěvná řeč.

Nedávno jsme byli na opeře v italštině a měla jsem dobrý pocit z toho, že jsem se nemusela moc často dívat na titulky, které operu provázely.

Kdybyste mohla něco na naší škole změnit, co by to bylo?

Na škole asi nic, spíš na žácích. Aby si přestali myslet, že se učí kvůli nám, učitelům, a pochopili, že to dělají kvůli sobě.

Co byste vzkázala Vaším novým šestákům?

Aby nedělali jen věci správně, ale aby také dělali správné věci.

Telegraficky:

Oblíbená barva: černá, červená

Oblíbená hudba (autoři, interpreti):

ABBA, Smokie, Whitney Houston, Ozzy Osbourne

Oblíbené zvíře: pes

Oblíbená květina: kopretina

Oblíbené jídlo: boloňské špagety

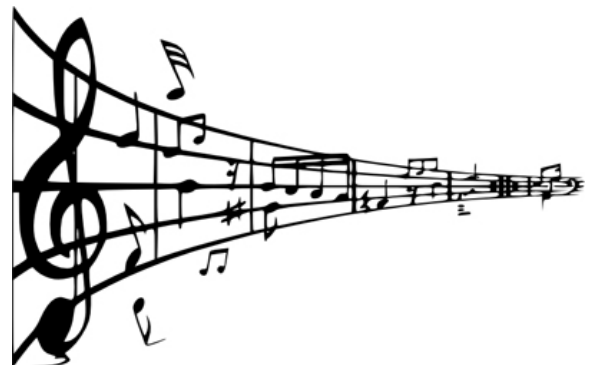
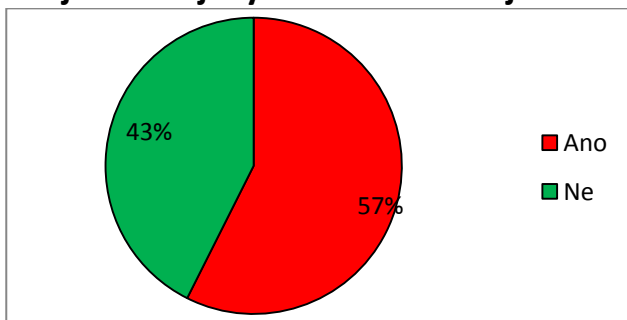
Oblíbený film: „Všichni moji blízcí“ a „Marečku, podejte mi pero!“

Děkujeme za rozhovor.

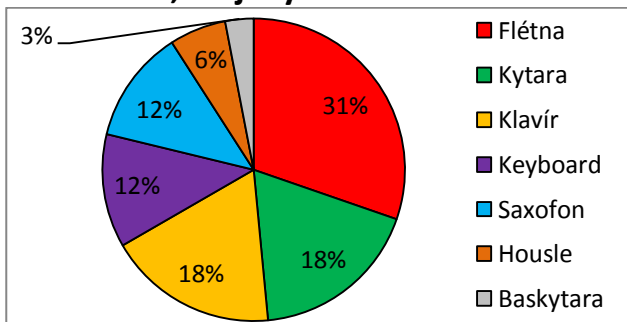
Ondřej Kutlvašr a Teodor Sosík, 6.A

PRÝ CO ČECH, TO MUZIKANT

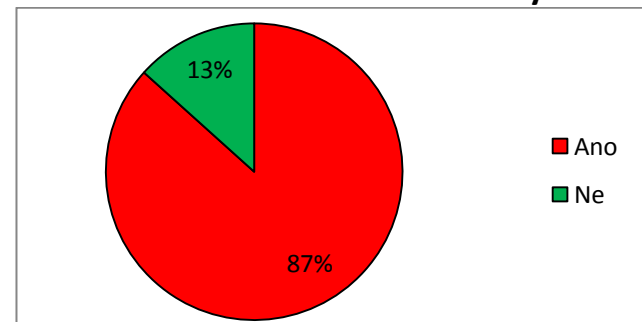
Hraješ na nějaký hudební nástroj?

Pokud ano, na jaký?

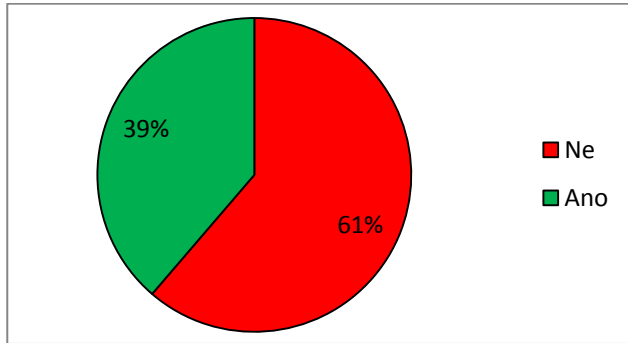

Chodíš do základní umělecké školy?

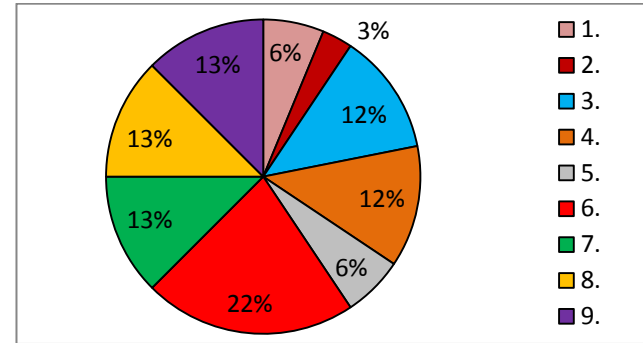

ROZHOVORY A ANKETY

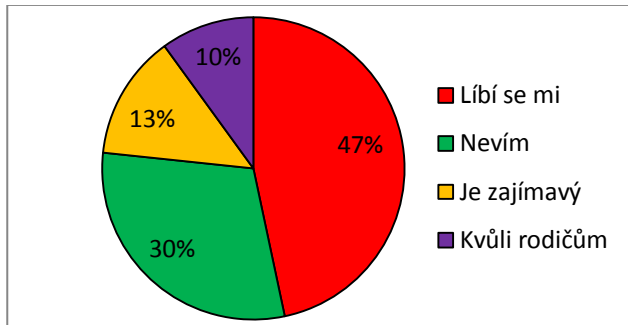
Chodíš do hudební nauky?

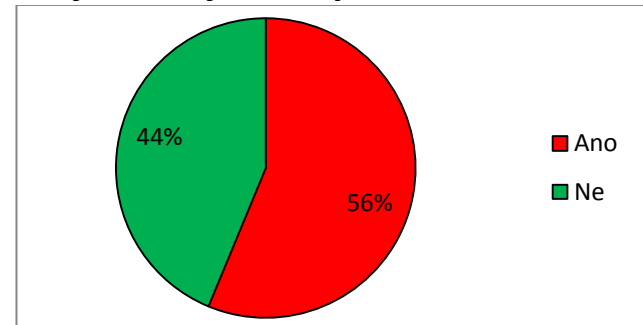
Kolikátým rokem hraješ?

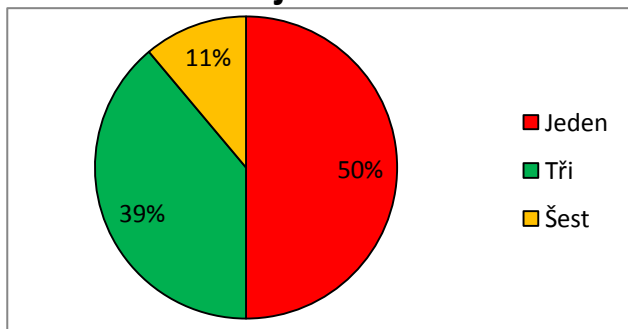
Proč hraješ zrovna na tento nástroj?

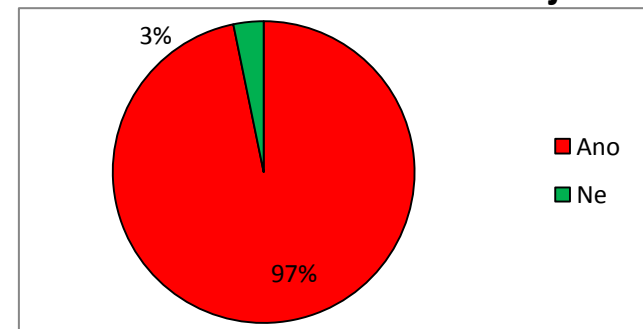
Hraješ v nějaké kapele?

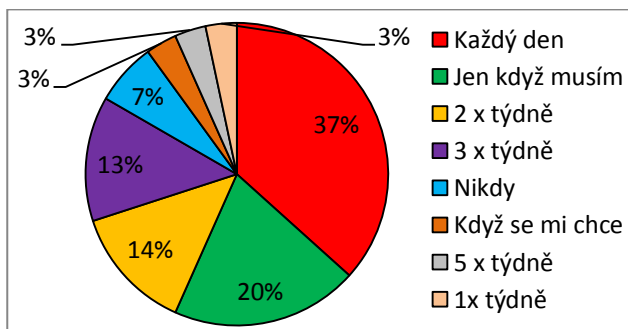
Na kolik nástrojů umíš hrát?

Baví tě hrát na hudební nástroj?

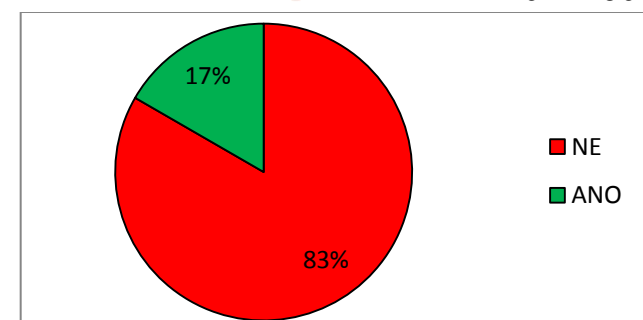
Jak často cvičíš?

Víš, co je to za hudební nástroj?

Kalimba

Eva Brtníková, Veronika Švestková
a Sabina Urbánková z 9.A

JAN JESENIUS

Zdravím všechny zájemce o medicínu a filozofii. Mé jméno jest Jan Jesenius a jsem poctěn, že se s vámi setkávám, byť jen na stránkách tohoto časopisu.

Narodil jsem se asi 27. prosince 1566 v tehdy české, dnes polské Vratislavi do uherského evangelického zemanského rodu Jesenských. Nejdříve jsem studoval na gymnáziu ve Vratislavi. Později jsem přešel na školu filozofie a medicíny do Wittenbergu a na lékařskou fakultu v Padově. Zde jsem bohužel nedostal doktorát, protože jsem byl jiného vyznání, a tak jsem musel počkat až na doporučení profesorů, díky kterým jsem byl později v Praze jmenován doktorem filozofie a medicíny. Po ukončení studia jsem dále pracoval v oboru lékařství a medicíny.

Působil jsem dokonce i jako osobní lékař saského kurfiřta (šlechtice, který mohl volit císaře Svaté říše římské). Nakonec jsem zakotvil roku 1600 v Praze. Téhož roku někdy mezi 8. a 12. červnem jsem provedl na odsouzeném oběšenci první veřejnou pitvu v Zemích Koruny české.

Reakce na pitvu byla rozporuplná, někteří mě uznávali a obdivovali, někteří (tehdy většina) mě odsoudili, hlavně církev. Nezastavilo mě to a dělal jsem pitvy dál, ale už jen pro své studenty. Navíc jsem se snažil dostat se mezi osobní lékaře císaře Rudolfa II.

Později jsem se však od Rudolfa odvrátil a přešel na stranu nového císaře Matyáše. Ten se zase ode mě odvrátil po svém nástupu na český trůn. Tehdy skončilo období náboženské svobody, která tady tak nějak přetrvávala od konce husitských válek.

Vstoupil jsem mezi české stavy, zástupce protestantských šlechtických rodů, kteří od nástupu dalšího císaře Ferdinanda II. Štýrského, jenž zrušil náboženskou svobodu zapsanou na tzv. Rudolfově majestátu, začali chystat vzpouru a znovuzrození českého království v čele s vůdcem protestantské ligy Fridrichem Falckým. Povstání začalo druhou (poctivěji počítáno třetí) pražskou defenestrací v roce 1618.

Jak už většina z vás ví, tak povstání skončilo fatálním fiaskem a odstartovalo třicetiletou válku. A já jakožto jeden ze strůjců povstání jsem byl 21. června 1621 na Staroměstském náměstí popraven a rozčtvrcen (rozčtvrcen jsem byl nejspíše kvůli tomu, že jsem jakožto doktor poprvé provedl veřejnou pitvu v českých zemích).

Daniel Krajíček, 9.B, foto: inadhled.cz

JOHNNY

Hele, tady je ten
novej...

Ahoj! Co hraješ?

Hele, já
nevím,
možná je
divný.
Chceš to
risknout?

Ahoj! Brawl
Stars.

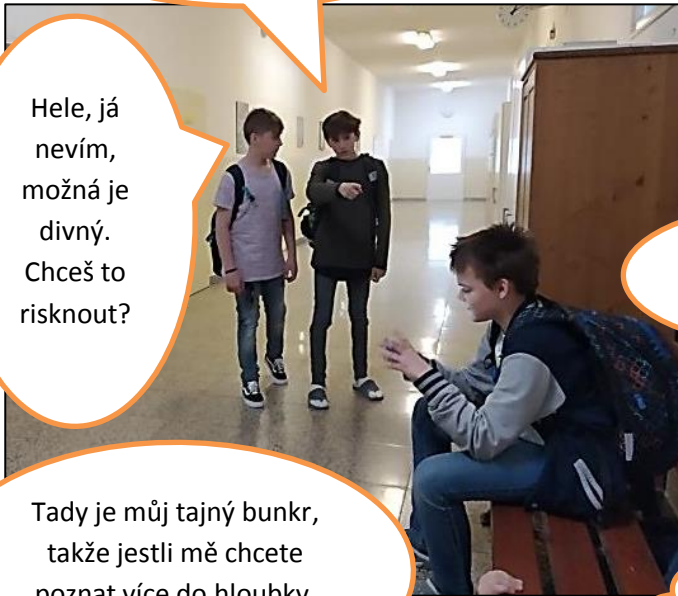
Tady je můj tajný bunkr,
takže jestli mě chcete
poznat více do hloubky,
tak pojd' za mnou.

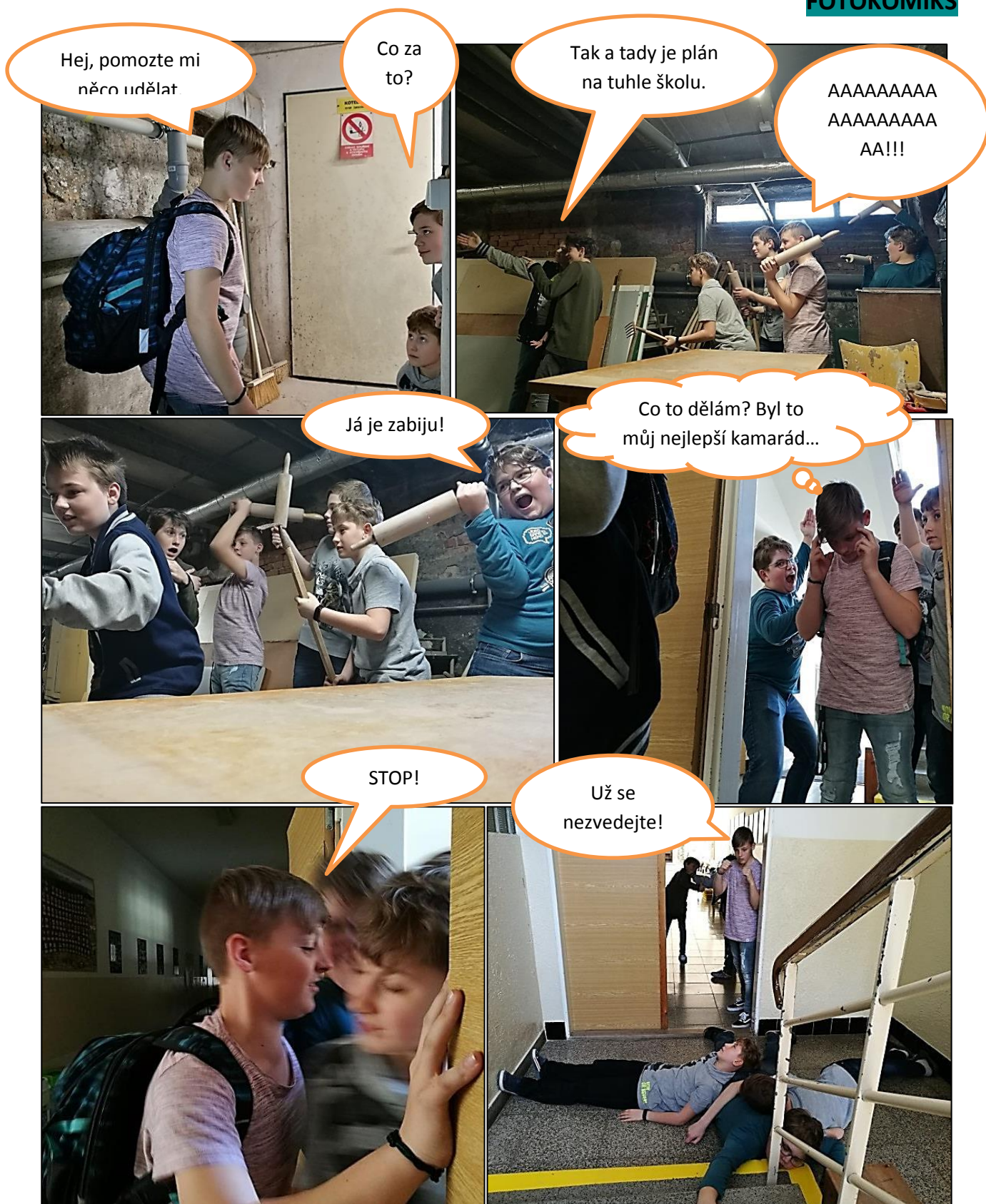
Hmm... Můžu
jít za nima?

Hmm... Co to
tam dělají?

Tady je můj plán na
zničení školy, už jsem
zničil asi 5 škol.

Tak tady to je!

Cast: Matěj Král a František Doležal z 6.A, Jiří Novotný, Jakub Křištof a Tomáš Pazourek z 6.B

Photographer: Lukáš Bogdány, 6.A

Director: Jiří Novotný, 6.B

Editor: Matěj Král, 6.A

MŮJ MÍŠA

Míša je asi metrový polární medvídek. Dostal jsem ho od dědečka ke čtvrtým narozeninám. Moc jsem si ho oblíbil, dokonce jsem s ním spal, obědval a hrál si na vojáky. U oběda maminka vždy naložila polévku i pro něj. Bral jsem ho jako svého nejlepšího kamaráda.

Má tmavě hnědé oči a odrbaný nos od toho, jak ho jednou máma vyprala. Moc jsem plakal a na nos jsem mu nalepil flastr. Medvídek vedle mě spí pořád a na nose má flastr. Pořád ho беру jako nejlepšího kamaráda.

Jiří Novotný, 6.B

JARNÍ BÁSNIČKY ZE 3.B

ANEB ZADEJ TŘEŠÁKŮM SLOVA JARO, SLUNÍČKO A NÁZEV ZVÍŘETE A DEJ
ÚKOL – SLOŽTE BÁSNIČKU

Sluníčko

Sluníčko stálo,
zvesela hrálo.
Jaro je tady,
objímá hrady.
I pejsek vstal,
na kytaru hrál.

*Amálie Krejčí, Eva Jahodová,
Ondřej Rozmarín*

Ať je tady jaro

Sluníčko svítí,
králíček bledne.
Ať je tu jaro,
nebo mě klepne!

*Anastázie Pánková, Natálie
Valouchová, Vilém Helán*

Divné rýmy

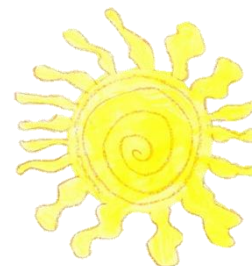
Velké sluníčko svítí maličko.
Jaro, jaro, koček je málo.
Velká kočka, malá čočka.
Malý pes, hustý les.
Bílá mouka, zelená louka.

*Lukáš Fiala, Monika Höklová,
Natálie Halouzková*

Jarní sluníčko

Sluníčko, sluníčko,
zasvit' nám maličko.
Už tu máme jaro,
stačí nám jen málo.
Ovcím zvoní rolničky,
slunce hraje písničky,
Jaro říká básničky,
o vás, moje kytičky.

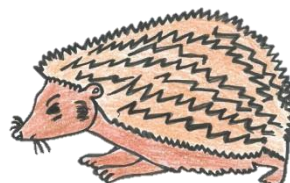

*Mariana Balzerová, Martin Řepka,
Tamara Syková*

Bláznivé období

Sluníčko začalo svítit dnes
a jaro začalo rozkvétat,
dřevorubci přestali mýtit les
a řeky se začaly rozlévat.
Ježek se probudil ze zimního spánku
a motýli začali létat pozpátku.

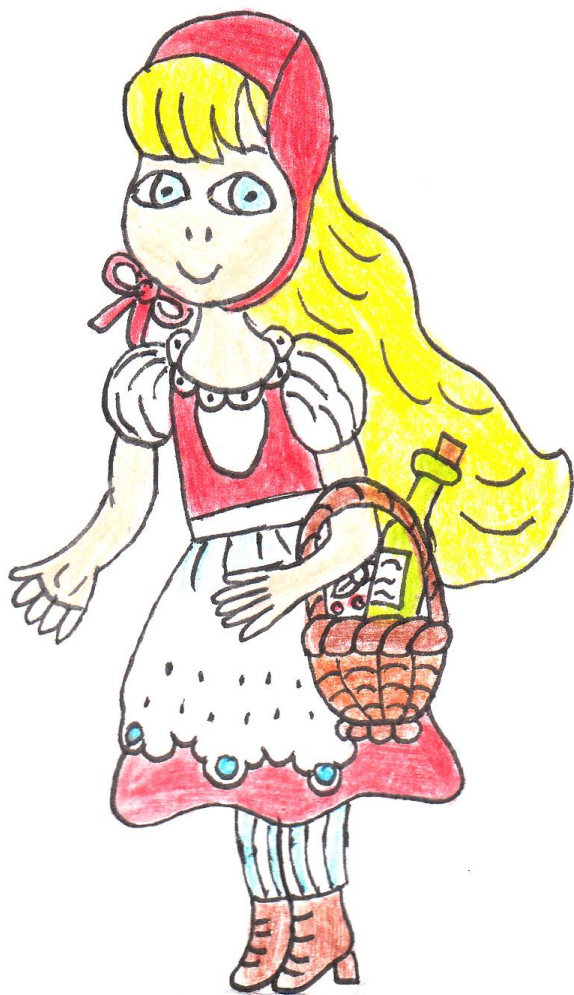
*Aneta Kostelecká, Klára Koumarová,
Vít Drábek*

Obr.: redakční archiv

O ČERVENÉ KARKULCE

Milý čtenáři, všichni určitě znáte slavnou starou a staromódní pohádku o Červené karkulce, tuto pohádku vám určitě vyprávěli dříve, když jste byli menší. Jak ale budou tuto známou pohádku vyprávět vaše vnoučata svým dětem? Poslouchejte!

Bylo nebylo, byla jedna holčička, která nosila na hlavě červenou čepičku – karkulku, a proto jí říkali Červená karkulka.

Jednou ráno se probudila ve své postýlce s mobilem v ruce, kde měla nezavřenou konverzaci s babičkou. Pořádně jí však otevřel oči až hrozný hluk, způsobený umýváním nádobí.

Karkulka si povzdechne: „Mami, už zase...“ Maminka ji z polospánku probere máváním rukou před očima. A povídá: „Karkulko, dnes má babička narozeniny.“

„Já vím,“ otráveně na to Karkulka, „včera to dala na facebook.“

„Ale to tam bylo až pozdě večer, jak sis to mohla přečíst? Ha! Je mi to jasné, byla jsi až do půlnoci vzhůru! Zabavuji ti mobil nejméně na týden a za trest zaneš dárky babičce sama a teď hned!“ rozhodla maminka.

Dala jí do rukou košík s počítačem a novým mobilem pro babičku a vyvedla ji z domu. Karkulka se tedy vydala na cestu přes les sama. Chvíli běžela, chvíli odpočívala, chvíli šla, až se ztratila. Ani neměla telefon, aby se podívala na mapy. Tak si smutně sedla, jen tak se zahleděla do prázdna.

Vtom, kde se vzal, tu se vzal – vlk. Karkulka ho zdvořile pozdravila jako starého známého, věděla totiž, že se živí prodejem elektroniky.

Pověděla mu, jak se vydala na cestu k babičce a ztratila se, a vlk jí ochotně půjčil mobil a ukázal jí cestu.

Karkulka poděkovala a vydala se dál, to ale ještě netušila, že vlk má hrozný hlad. A víte proč? Protože děti už babičkám nenosí klobásy, víno ani chleba, místo toho samé telefony, hodinky, počítače... a toho se chudák vlk moc nenají.

Rychle se tedy vydal stejným směrem jako Karkulka. Než Karkulka stihla dojít do chaloupky, vlk už měl

v sobě babičku a na sobě její oblečení. Vlk si lehl do babiččiny postele a čekal.

Karkulka vešla do chaloupky a už u dveří se ptá: „Babičko, babičko, proč pak máš tak velké uši?“

Vlk jí lživě odpověděl: „To je nejnovější móda, byla jsem na plastické operaci, je to i praktické – lépe se mi poslouchají písničky.“

Karkulka přistoupila blíž a ptá se: „Babičko, babičko, pročpak máš tak velké oči?“

A vlk opět s klidnou hlavou odpověděl: „To mám z koukání do mobilu, mám teď nové brýle a úplně mi to zvětšilo oči.“

Karkulka se přiblíží ještě více a ptá se: „Babičko, babičko, pročpak máš tak velkou pusku?“

Teď už to vlk nevydržel – nejedl už moc dlouho, a tak zařval: „To abych tě lépe snědla!“

A ham, Karkulku šla do břich za babičkou. S plným břichem vlk spokojeně usnul a začal chrápat na celé kolo. Ten rachot uslyšel myslivec, který se živil prodejem elektroniky a s vlkem byli konkurenti.

Když uviděl vlka ležet rozvaleného přes celou postel, popadl nůž a rozřízl mu břicho. Z něj vylezla babička s Karkulkou. Pak vlkovi naplnili břicho starými telefony.

Vlk se o několik minut později probudil, a protože babička má wi-fi u studny, sedl si na její okraj. Bohužel pro vlka sedly si tak nešťastně, že se mu mobily v břiše převážily a on do studny spadl.

A tak byla, moji milí čtenáři, myslivcova konkurence úspěšně zničena.

Jiří Novotný, 6.B

Obr.: Kamila Antošová

HEDON

(3. DÍL)

Upozornění:

Jistá podobnost s některými slavnými filmovými postavami je vážně čistě náhodná. V minulém díle:

Shreka se skřítkem Hedonem pronásledovala v Londýně policie, protože byli podezřelí z toho, že vyjedli pizzerii. Ukázalo se ale, že to bylo dílo Grinche, který to udělal, zatímco tvrdě spali, a ještě k tomu jim ukradl teleportovací prsten, s jehož pomocí chce zničit Vánoce. Oba přátelé se tedy vydali ke Grinchovi domů do hor, prsten mu vzali a utekli s ním dolů.

«Shrek si nasadil prsten a zvolal: „Teleportus holkolonus!“ A zase nic. „To není možné, jak to?“

Prsten zase není pravý...»

Hedon se zklamaně rozhlédl kolem a spatřil zbytky železného brnění – oblek Iron Mana. „Hele, asi tady byl Iron Man,... hmm, co tu dělal?“ zeptal se sám sebe.

„Nevím, možná to má něco společného s Grinchem.“

Rozhlíželi se dál a spatřili papírek. „Koukej, papírek, přečti ho!“ povídá Shrek.

Na papírku stálo: „Prsten nekouzlí, co? To je ale záhada, jo a to brnění, to bylo těžké strhnout!“ A pod tím byl podepsán Grinch.

V tu chvíli se Hedon koukl na prsten, který se mu připevnil k prstu tak, že ten prst ani necítil. Neměl ale čas to nějak zkoumat, jelikož zaslechl kašláni a sípání zpod kamenů opodál.

„Taky to slyšíš?“ obrátil Hedon zrak na Shreka.

„Myslíš to kašláni a sípání nebo kručení mého břicha?“

Hedon se nechápavě koukne na Shreka: „Ty máš zase hlad? Ježíši, ty jsi fakt nenasytný, samozřejmě že jsem myslel kašláni a sípání, pojd' se tam kouknout.“

Když došli ke kamenům, uviděli Tonyho Starka*.

„To je Tony! Co tu děláš?“

„No, snažil jsem se v pizzerii zabránit Grichovi ukrást váš prsten, jenomže už bylo pozdě. Prsten získal ještě dříve, než J.A.R.V.I.S** tipoval.“

„Pomůžeš nám prosím?“

„No ale já nemám svůj oblek.“

„A jo, vlastně...“

Rozhodli se najít Grinche. Pomohl jim třpytivý prášek, který se sypal ze Santa Clausových sobíků, kterých se Grinch zmocnil. Sledovali tuto stopu, dokud neviděli Grinchovy (vlastně Santa Clausovy) saně, ale bez sobíků, ti byli pryč. Byly tu však lidské stopy.

„Kde jsou sobi?“ podivil se Hedon.

„Nevím, možná uletěli,“ hledal vysvětlení Shrek.

„Ale proč by mu ulétali?“

„Možná tu byl někdo silnější.“

„Ale kdo je nyní silnější než Grinch?“

„To nevím, ale někdo tu být musel! Jsou tu stopy, jaké děláš ty!“

„Ale já jsem poslední z řady skřítků!“

Najednou se ozvalo. „Vidím vás.“

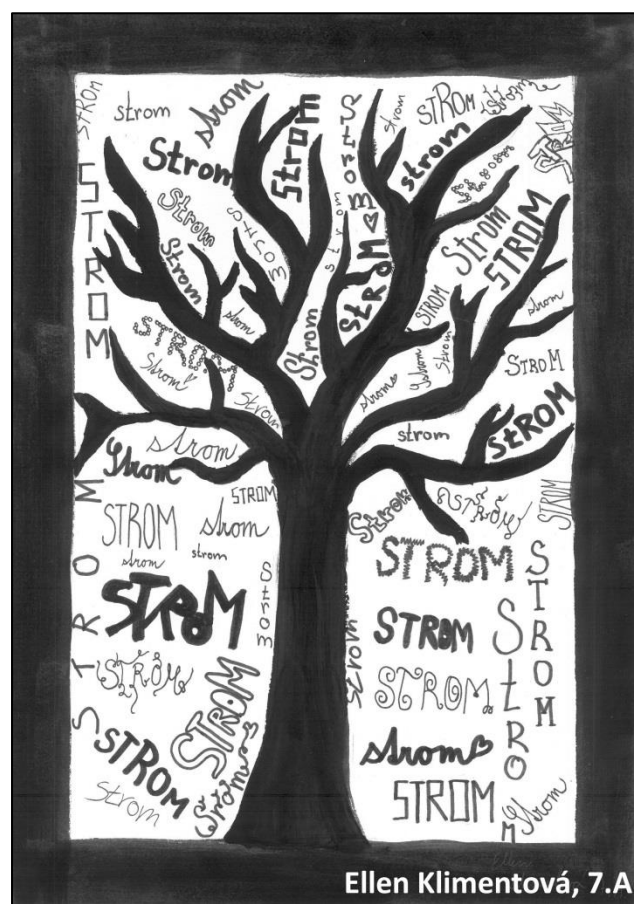
Matěj Král a Lukáš Bogdány z 6.A

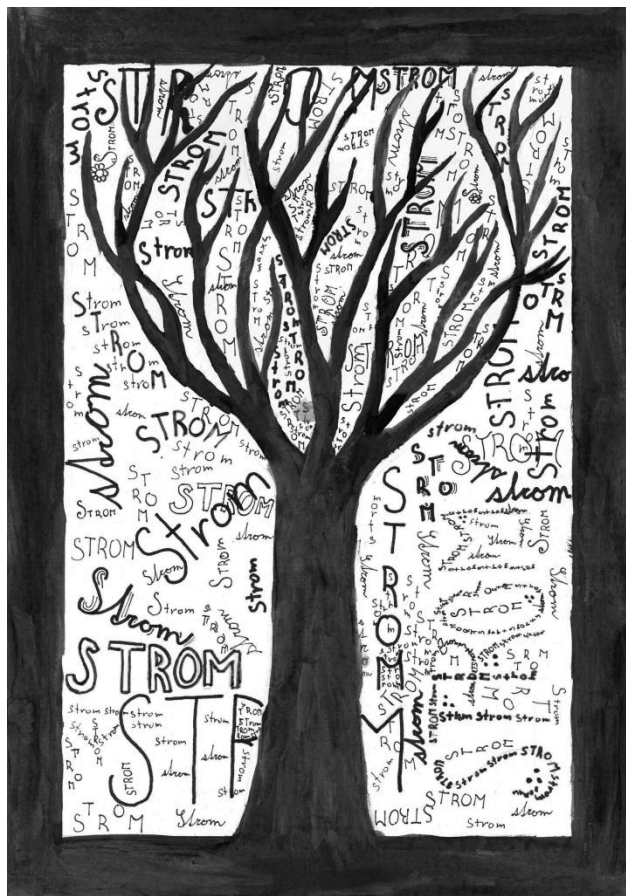
Foto: ew.com, cz.pinterest.com

*Tony Stark – lidská podoba Iron Mana.

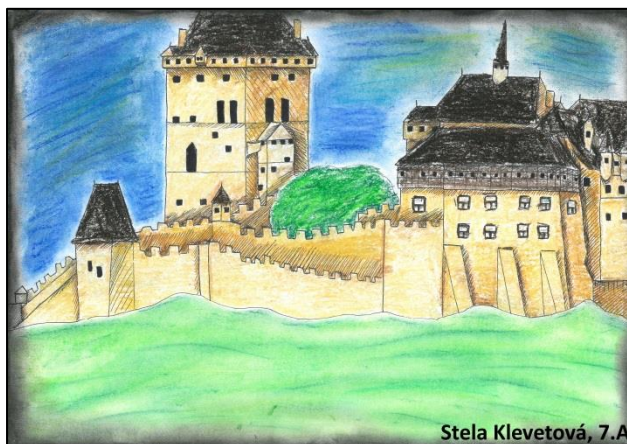
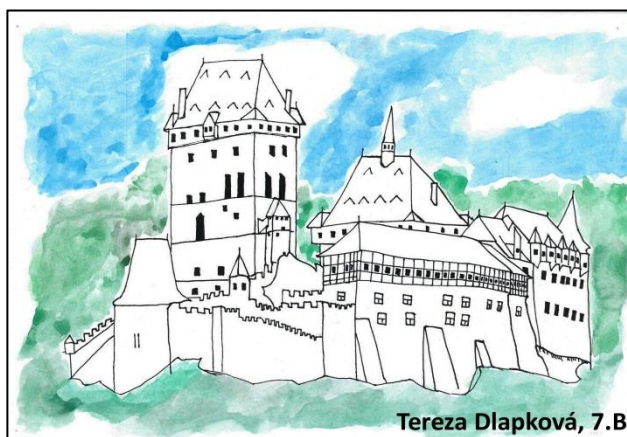
**J.A.R.V.I.S. – umělá inteligence

STROM, STROM, STROM,...LES?

KARLŠTEJN NAŠIMA OČIMA

Martin Holešovský, 7.B

Ellen Klimentová, 7.A

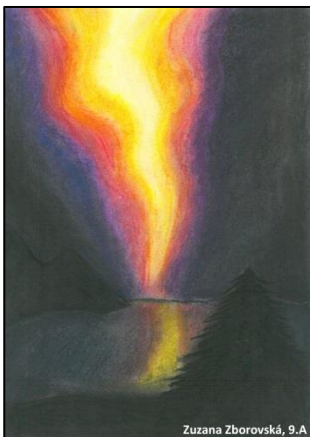
POLÁRNÍ ZÁŘE

Sabina Urbánková, 9.A

Václav Novotný, 9.A

Zuzana Zborovská, 9.A

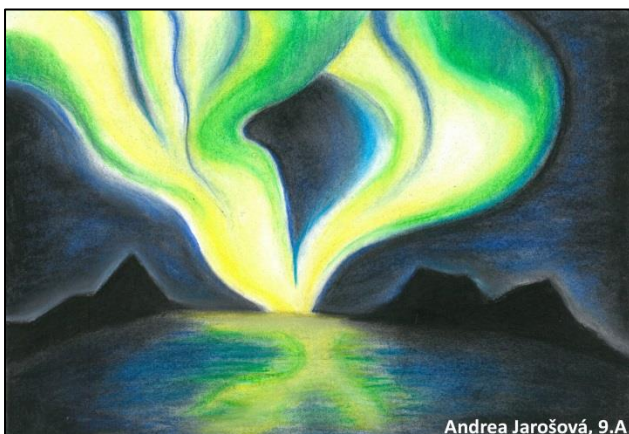
Sára Mlčochová, 9.B

David Holešovský, 9.B

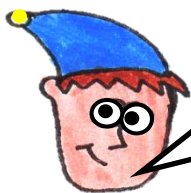

Jaroslav Kalina, 9.A

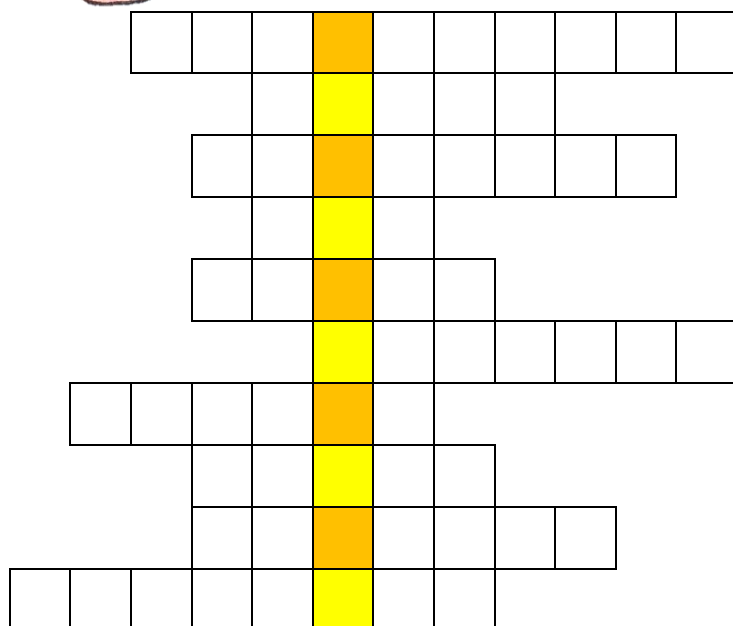

Andrea Jarošová, 9.A

KŘÍŽOVKY

„Mami, je pravda, že jsem strašlivě šeredný?“
 „Pšt! Říkala jsem ti, že mi nemáš říkat ‚mami‘ na (tajenka)!“

Dokument o prospěchu žáka

Psí youtuber

Naše škola leží v obci ...

Král zvířat

Co snáší slepice

Šperk na ruce

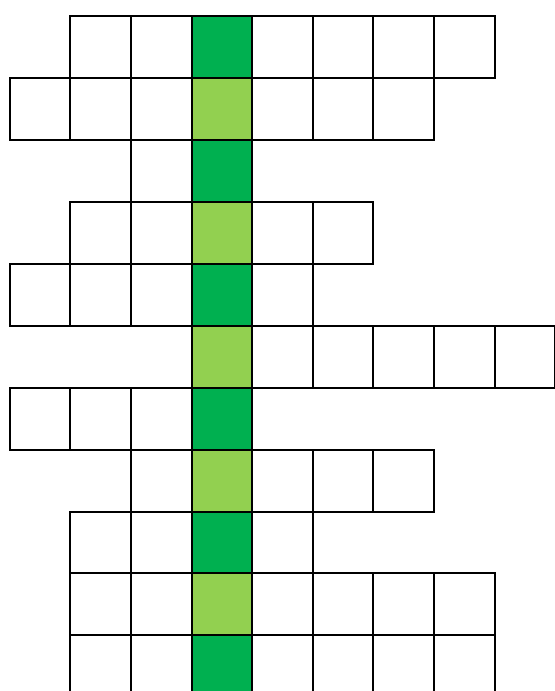
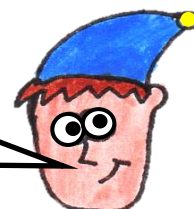
Praha je naše hlavní ...

Číslovka 1000 slovem

Severomoravské město

Pochoutka v kornoutu

„Pane doktore! Co mám dělat? Nikdo si mě nevšímá.“
 „..... (tajenka).“

Otec otce

Létající dopravní prostředek

Včelí domeček

Zrzavá psovitá šelma

Díra v oblečení se musí ...

Kouzelné slovíčko

Vánoční ryba

Sloní nos

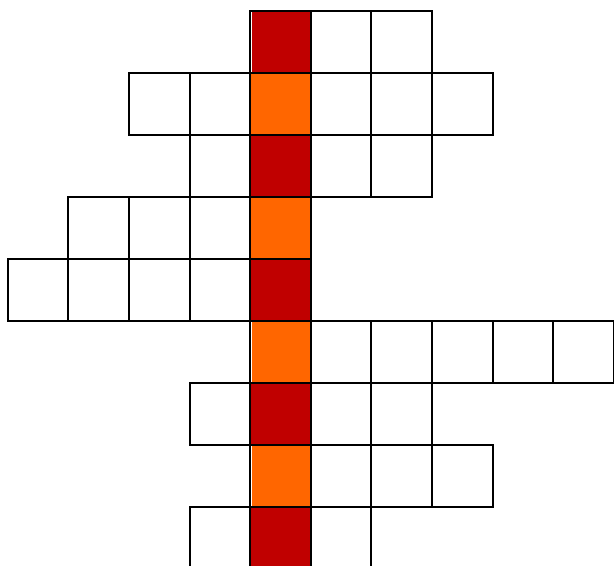
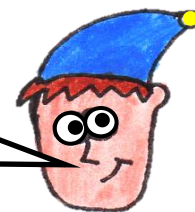
Návštěvník

Písničky se ...

Zdrobněle matka

V hodině přírodopisu povídá paní učitelka: „*Děti, každý z vás mi řekne jednu část neživé přírody.*“

Začne Pepíček: „..... (tajenka).“

Včely pěstujeme pro ...

Anglicky zrcadlo

Jinak tatínek

Věta se skládá ze ...

Nebe je ...

První planeta Sluneční soustavy

Tekutina nutná k životu

Velký tok

Velké množství stromů

Tomáš Pazourek z 6.B a Vítek Pelikán, Teodor Sosík a Ondřej Kutlvašr z 6.A

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

Před Vánocemi píše malý zlodějíček Ježíškovi:

„Milý Ježíšku, celý rok jsem byl hodný a nezlobil.“

Zarazí se a říká si: *„Ježíšek to asi ví,“* a škrtná, co napsal.

Začne znovu: *„Milý Ježíšku, celý rok jsem se pilně učil a chodil do školy.“*

Zarazí se, zamyslí se a znovu škrtná.

Potřetí začne: *„Milý Ježíšku, celý rok jsem nic neukradl.“*

Pak chvíli váhá. Znovu škrtná a papír trhá.

Dochází mu, že vlastně Ježíšek ví všechno, ví, jak celý rok zlobil, nechodil do školy a ukradl, na co přišel, a že nejspíš tedy nic nedostane.

Sklopí smutně hlavu a dlouze přemýšlí.

Najednou zavýskne, sebere se a jde do kostela. Když se vrátí, vytáhne zpod bundy sošku Panny Marie, postaví ji na stůl a začne psát znovu:

„Milý Ježíšku, jestli chceš ještě někdy vidět svou maminku...“

Blondýna: *„Hoří, hoří mi dům! Rychle!!! Rychle přijed'te!!!“*

Hasič na centrále: *„Dobře, dobře, hned tam budeme. Jak se k vám dostaneme?“*

Blondýna: *„A vy už nemáte ty velký červený auta?“*

Majitel psa napsal majiteli hotelu: „Vážený pane, rád bych se ve Vašem hotelu ubytoval i se svým psem. Je slušně vychovaný, neštěká a nepřidělá obsluze žádnou práci.“

Majitel hotelu odpověděl: „Vážený pane, svůj hotel provozuji už 25 let. Za celou tu dobu mi žádný pes neukradl ručník, osušku, župan, toaletní papír ani příbor či obraz na zdi. Ani jednou jsem kvůli psovi nemusel uprostřed noci volat policii nebo záchranku, protože se opil a ublížil sobě nebo komukoli jinému. Ani jednou jsme kvůli psovi nemuseli malovat pokoj. Váš pes je tedy v mém hotelu vítán. A pokud se za Vás zaručí, můžete přijet s ním.“

„Jsme vegani, co si můžeme ve vaší restauraci objednat?“
„Taxíka.“

„Haloooo, dovolala jsem se do rádia?“

Rádio: „Ano, co si přejete?“

Paní: „A to mě budou slyšet všude?“

Rádio: „Ano, všude, paní.“

Paní: „I v obchodech?“

Rádio: „Ano, také.“

Paní: „Pepo, nekupuj vejce, protože mi je donesla sousedka. Opakuji, nekupuj vejce.“

Pan Vokurka zjistil, že mu v noci chodí kluci ze vsi na jablka, a tak dal na strom ceduli: „Pozor, jedno jablko je napuštěné jedem!“

Už už se zdálo, že to pomohlo, protože se jablka přestala ztrácet, ale za tři dny někdo dopsal na ceduli: „Tak a teď už jsou dvě!“

Blondýna měla bouračku. Když přijeli policajti, řekla jim, že ten druhý řidič držel v jedné ruce telefon a v druhé koláč.

Policajti jí pak ale vysvětlili, že ten druhý „řidič“ si ve svém skleníku může dělat, co chce.

Řešení kvízu na str. 3:

Kniha – papír

Linoleum – směsný odpad

PET lahev – plast

Starý telefon – elektro odpad

Porcelánový talíř – směsný odpad

Halogenová žárovka – směsný odpad

Karton od mléka - oranžový kontejner nebo papír

Mastný ubrousek – směsný odpad

Skořápky od vajíčka - bio odpad

Obálka s plastovým okénkem – papír

„To je ale pořádně škaredá nevěsta.“

„No dovolte, to je moje dcera!“

„Promiňte, nevěděl jsem, že jste její otec.“

„No dovolte, já jsem její matka!“

Řešení křížovek:

... veřejnosti.

... Další prosím.

... Mrtvé moře.

Vlasta Sokolová, zdroj: azbestus.cz

PŘÍŠTĚ

CYKLO-VODÁCKÝ
KURZ

TŘÍDNÍ
VÝLETY

KONCERT
ZUŠ

EXKURZE

DĚTSKÝ DEN

ZÁJEZD DO
VÍDNĚ

ZÁVĚR
ŠKOLNÍHO ROKU